

**UCHWAŁA NR III/19/2024
RADY GMINY JASŁO**

z dnia 28 maja 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Jasło

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.) w zw. z art. 227 i 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), Rada Gminy Jasło po rozpatrzeniu skargi [REDAKTOWANE] na działalność Wójta Gminy Jasło, **uchwała co następuje:**

- § 1. Skargę na działalność Wójta Gminy Jasło wniesioną przez [REDAKTOWANE] w dniu 19 lutego 2024 r. uznaje się za bezzasadną.
- § 2. Uzasadnienie stanowiska przedstawionego w §1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
- § 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Jasło, zobowiązując go do zawiadomienia Skarżącego o podjętej uchwale.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Jasło

Krzysztof Brągiel

Uzasadnienie

W dniu 19 lutego 2024 r. Skarżący złożył do Rady Gminy Jasło skargę na działalność Wójta Gminy Jasło, w związku ze złym stanem w okresie od 2020 r. do 2023 r. drogi wewnętrznej na działce o nr ewid. 1081/12, należącej do Gminy Jasło, położonej w Szebniach.

W uzasadnieniu skargi Skarżący wskazał, że pomimo wielokrotnych próśb Wójt Gminy Jasło nie podejmuje skutecznych działań w sprawie złego stanu drogi wewnętrznej położonej na działce o nr ewid. 1081/12 położonej w Szebniach, a należącej do Gminy Jasło.

Po przeprowadzonej szczegółowej analizie przepisów prawa, jak również uzyskanych wyjaśnień od Kierownika Referatu Inwestycji i Gospodarki Mieniem, Komisja Skarg Wniosków i Petycji ustaliła jak niżej:

Do obowiązkowych zadań własnych gminy, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.) należą sprawy gminnych dróg. Jak wynika natomiast z treści art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 320), *drogą publiczną* jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych [przepisach](#) szczególnych. Dalej, zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie: 1) drogi krajowe; 2) drogi wojewódzkie; 3) drogi powiatowe; 4) drogi gminne. W myśl art. 2a ust. 2 ustawy o drogach publicznych, drogi gminne stanowią własność gminy. Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o drogach publicznych, zaliczenie do kategorii dróg gminnych następuje w drodze uchwały rady gminy po zasięgnięciu opinii właściwego zarządu powiatu. Jednocześnie należy przy tym wskazać, że na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, drogi niezaliczone do żadnej z kategorii *dróg publicznych* i niezlokalizowane w pasie drogowym takiej drogi, są drogami wewnętrznymi.

Dokonując analizy skargi pod kątem przytoczonych wyżej regulacji prawnych stwierdzić należy, że przywoła w treści skargi nieruchomości oznaczona jako działka o nr ewid. 1081/12 położona w Szebniach stanowi własność Gminy Jasło. Działka ta zgodnie z wypisem z rejestru gruntów stanowi działkę drogową. Droga ta nie jest jednak zaliczona do kategorii dróg gminnych w rozumieniu wyżej przytoczonej ustawy o drogach publicznych. Jest to działka drogową spełniająca wymagania drogi wewnętrznej określonej w art. 8 ust. 1 ustawy o drogach publicznych.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, gmina, co ważne podkreślenia, samodzielnie decyduje o zaspakajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty, w tym o konieczności budowy określonych dróg gminnych. Z faktu, że zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do obowiązkowych zadań własnych gminnych, nie wynika obowiązek gminy budowy drogi w miejscu preferowanym przez mieszkańców. Innymi słowy należy stwierdzić, że nałożenie przez powołane przepisy na gminę obowiązku zaspokajania zbiorowych potrzeb mieszkańców w zakresie dróg gminnych nie prowadzi po stronie mieszkańca gminy, ani żadnego innego podmiotu uprawnienia, na podstawie którego przysługiwałoby mu żądanie urzędnika, czy utrzymania wg preferencji mieszkańca określonych gminnych dróg wewnętrznych (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 12 października 2009 r., sygn. akt III SA/Gd 413/09). Jak wyjaśnił to bowiem Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 23 listopada 2011 r.: „*W stosunku do nieruchomości pozostających we władaniu Skarbu Państwa czy też gminy, żaden przepis prawa nie przewiduje by można skutecznie żądać przeprowadzenia remontu drogi (...).*” (por. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 23 listopada 2011 r., sygn. akt II SAB/Rz 65/11). Jedynie w przypadku zaliczenia określonej drogi do kategorii dróg publicznych gminnych rodzi po stronie gminy ustawowy obowiązek utrzymania drogi w należytym stanie, wynikający z art. 20 ustawy o drogach publicznych.

Zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, do zadań wójta należy m.in. gospodarowanie mieniem gminnym. Ze wskazanej podstawy prawnej wynika, że wójt posiada kompetencję do wykonywania w stosunku do mienia komunalnego czynności zwykłego zarządu, w imieniu gminy składa jednoosobowo oświadczenia woli w zakresie zarządu mieniem. Najogólniej rzecz ujmując, gospodarowanie mieniem to ogół czynności faktycznych i prawnych, które będą się składać na zarządzanie, dysponowanie i zajmowanie się mieniem w formach prawem dopuszczalnych (przewidzianych). Gospodarowanie mieniem komunalnym jest pojęciem bardzo szerokim, które pozwala wójtowi gminy na samodzielne działanie i podejmowanie wszystkich koniecznych decyzji gospodarczych co do mienia gminy bez uzyskiwania zgody rady gminy z wyjątkiem spraw, które zostały zastrzeżone do kompetencji rady, a wymienionych w [art. 18 ust. 2](#) u.s.g. (J. Jagoda, T.

Moll [w:] *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, wyd. III*, red. B. Dolnicki, Warszawa 2021, art. 30.). Gospodarowanie mieniem gminnym, w tym utrzymywanie gminnych dróg wewnętrznych, wykonywane jest jednoosobowo przez wójta w granicach środków finansowych, każdorazowo zabezpieczonych przez radę gminy w budżecie gminy na dany rok budżetowy. Stąd też wójt, ograniczony możliwościami finansowymi, zmuszony jest prowadzić racjonalną politykę w zakresie wydatkowych środków, tak aby w pierwszej kolejności zaspokajać zbiorowe potrzeby lokalnej społeczności, a nie indywidualne potrzeby poszczególnych mieszkańców.

Mając powyższe na uwadze, skargę należy uznać za bezzasadną.

Jednocześnie informuję, że art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadomiania skarżącego.

